

Obrazac 21.

IZVJEŠĆE STEČAJNOGA UPRAVITELJA O STANJU STEČAJNE MASE U RAZDOBLJU OD 09.04.2020. DO 15.07.2020.

Nadležni trgovački sud: Rijeka

Poslovni broj spisa: St-50/2018

Dužnik (ime i prezime / tvrtka ili naziv, OIB, adresa / sjedište): Stečajna masa iza Jadran – Metal d.d. u stečaju, OIB 45539795570, Rijeka

I. STANJE STEČAJNE MASE NAKON ZAVRŠNOG ROČIŠTA, ODNOSNO ZAKLJUČENJA STEČAJNOGA POSTUPKA

S obzirom na okolnost da je trgovačko društvo Sirovina d.o.o. iz Bjelovara pokrenulo postupak naplate mimo priznate svoje tražbine u drugom višem isplatnom redu, a sve po presudi Trgovačkog suda u Pazinu br. P -241/09 od 23. travnja 2010. godine na temelju koje je društvo Sirovina d.o.o. i prijavilo svoju tražbinu.

Radnjama punomoćnika stečajnog dužnika Trgovački je sud u Pazinu Rješenjem od 13. lipnja 2018. godine ukinuo klauzulu ovršnosti presude br. P 241/09 od 23. travnja 2010. godine, na koje Rješenje je društvo Sirovina d.o.o. uložio žalbu.

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji dana 29. lipnja 2018. godine je usvojio Prijedlog punomoćnika stečajnog dužnika te je donio Rješenje kojim je odgođena ovrha do donošenja odluke u predmetu Trgovačkog suda u Pazinu br. P-241/09 povodom žalbe na rješenje od 13. lipnja 2018. godine kojim je ukinuta klauzula ovršnosti na presudu br. P-241/09 od 23. travnja 2010. godine i do donošenja odluke o žalbi na rješenje o ovrsi u predmetnom ovršnom predmetu, a sa kojom odgodom se društvo Sirovina d.o.o. složilo.

Protiv Rješenja o ukidanju klauzule ovršnosti presude br. P-241/09 od 23. travnja 2010. godine društvo Sirovina d.o.o. iz Bjelovara je putem punomoćnika uložilo žalbu dana 26. lipnja 2018. godine.

Također dana 10. srpnja 2018. godine punomoćnici stečajnog dužnika Stečajne mase iza Jadran metal d.d. u stečaju su podnijeli odgovor na žalbu društva Sirovina d.o.o. iz Bjelovara.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je Rješenjem od 25. rujna 2018. godine uvažio žalbu društva Sirovina d.o.o. i ukinuo Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu od 13. lipnja 2018. godine kojim je ukinuta klauzula ovršnosti presude te je predmet vraćen na ponovan postupak.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zauzeo je stav kako je predmetna odluka stekla svojstvo ovršnosti jer su ispunjene sve zakonom propisane pretpostavke, međutim da je drugo pitanje je li ovrha dopuštena budući da su nad tuženikom (stečajnim dužnikom) otvoren stečajni postupak te da stečajni vjerovnici mogu ostvarivati tražbine prema stečajnom dužniku samo u stečajnom postupku, stoga da je navedeno razlog nedopuštenosti ovrhe.

S obzirom na navedeni stav Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, punomoćnici stečajnog dužnika Stečajne mase iza Jadran metal d.d. u stečaju su podnijeli Podnesak Općinskom sudu u Rijeci, Stalnoj službi u Opatiji, kojim su zatražili da se prihvati žalba, ukinu provedene radnje i obustavi ovrha, a podredno da se ovršenika Stečajnu masu iza Jadran metal d.d. u stečaju Zaključkom uputi u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

Dana 29.01.2019. godine ovrhovoditelj Sirovina d.o.o. je također u spis predmeta dostavio Rješenje Visokog trgovačkog suda od 25. rujna 2018. godine te je zatražio da se ovrha u ovoj pravnoj stvari nastavi.

U međuvremenu je, s obzirom na zauzeti stav Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Trgovački sud u Pazinu Rješenjem od 18.02.2019. godine odbio prijedlog za ukidanjem klauzule ovršnosti presude od 23. travnja 2010. godine.

Protiv dijela točke II. navedenog Rješenja Žalbu je podnio tužitelj SIROVINA- TRGOPRERADA d.o.o. iz razloga što je odbijen njegov zahtjev za naknadom troškova postupka.

Dana 28.05.2019. godine stečajni dužnik je putem punomoćnika uložio Odgovor na žalbu zahtijevajući da se Žalba tužitelja u cijelosti odbije kao neosnovana.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. Pž-4439/2019-2 od 18.07.2019. godine odbijena je Žalba tužitelja SIROVINA- TRGOPRERADA d.o.o. kao neosnovana i potvrđeno je Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu br. P-241/2009-42 od 18.02.2019. godine u točki II. izreke u dijelu kojim je odbijen njegov zahtjev za naknadom troškova u postupku ukidanja klauzule ovršnosti u iznosu od 3.224,75 kn te je uvažena Žalba tužitelja SIROVINA-TRGOPRERADA d.o.o. i preinačeno je Rješenje Trgovačkog suda u Pazinu br. P-241/2009-42 od 18.02.2019. godine u točki II. izreke te je naloženo da tuženik Stečajna masa iza Jadran- metal d.d. u stečaju naknadi tužitelju SIROVINA- TRGOPRERADA d.o.o. trošak izvanparničnog postupka u iznosu od 681,50 kn u roku od 8 dana.

Kako stečajni dužnik ima blokiran račun, dana 03.09. 2019. godine podnesen je Trgovačkom sudu u Rijeci zahtjev za odobrenjem plaćanja troškova izvanparničnog postupka sa sudskog depozita.

U međuvremenu, nakon što je stečajni dužnik dana 13.05.2019. godine požurio postupanje Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji, sud je Zaključkom br. Ovr-2531/2018-21 od 06.06.2019. godine uputio stečajnog dužnika da u roku od 15 dana može pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom iz razloga zbog kojeg je izjavio Žalbu.

Stečajni dužnik je postupio po navedenom Zaključku te je dana 27.06.2019. godine putem punomoćnika pokrenuo pred Trgovačkim sudom u Rijeci parnicu radi proglašenja nedopuštenom ovrhe određene Rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji br. 2531/2018-4 od 28.05.2018. godine.

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci br. P-475/2019-2 od 03.07.2019. godine naloženo je stečajnom dužniku platiti iznos od 2.018,00 kn na ime pristojbe na tužbu, odnosno 100,00 kn na ime Rješenja, dakle u sveukupnom iznosu od 2.118,00 kn.

Kako je račun stečajnog dužnika blokiran, isti je Podneskom od 15.07.2019. godine zatražio od Trgovačkog suda u Rijeci da se odobri plaćanje pristojbe za depozita, kojem zahtjevu je udovoljeno Zaključkom br. St-50/2018-25 od 16.07.2019. godine, a o čemu je stečajni dužnik obavijestio Trgovački sud u Rijeci Podneskom od 16.07.2019. godine.

Pred Trgovačkim sudom u Rijeci parnični sudac pozvao je na ročište koji se sada vodi pod brojem P-475/2019 radi proglašenja ovrhe nedopuštenom tužitelja Stečajna masa iza Jadran-metal d.d. u stečaju protiv tuženika Sirovina d.o.o Bjelovar zakazano za dan 23.10.2019 godine, gdje su stranke ostale kod svojih stajališta iz tužbe i odgovora na tužbu.

Parnična je sutkinja zaključila pripremno ročište i zakazala glavnu raspravu za 18.12.2019 ali je isto sutkinja odgodila za 07.02.2020. godine.

Na ročištu održanom dana 07.02.2020. godine Sud je zaključio raspravljanje te je zakazao ročište za objavu Presude za 13.03.2020. godine.

Presudom Trgovačkog suda u Rijeci br. P-475/19-14 od 13.03.2020. godine u cijelosti je usvojen tužbeni zahtjev te je proglašena nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrši Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, poslovni broj Ovr-2531/2018-4 od 28. svibnja 2018. godine te je nalaženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 11.393,00 zajedno sa zakonskom zateznom kamatom.

U obrazloženju citirane Presude navedeno je kako tuženik, izvan stečajnog postupka koji se vodi nad tužiteljem (nad kojim se i dalje provodi postupak radi naknadne diobe stečajne mase), ne može svoju tražbinu prema tužitelju koja mu je u stečajnom postupku utvrđena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, ostvarivati u ovršnom postupku. Sud navodi kako bi tuženik mogao ovrhom tražiti ostvarenje svoje tražbine izvan stečajnog postupka jedino da ima svojstvo izlučnog vjerovnika u smislu odredbe čl. 98. st. 4. SZ-a, a koje svojstvo tuženik nema. Nadalje je navedeno da pokretanje postupka ovrhe izvan stečajnog postupka od strane stečajnog vjerovnika, a radi prisilnog ostvarenja tražbine koja mu je priznata u stečajnom postupku, koja je uvrštena u tablicu stečajnog suda i u odnosu na koju je doneseno rješenje o utvrđenim tražbinama (poslovni broj St-953/2011 od 27. veljače 2014.) protivno je jednom od osnovnih načela stečajnog postupka, a to je načelo skupnog namirenja vjerovnika (čl. 2. SZ-a), odnosno njihovog razmjernog namirenja unutar istog isplatnog reda (čl. 70. SZ-a). Stoga da tuženik nije bio ovlašten pokrenuti ovršni postupak na temelju pravomoćne i ovršne isprave (presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-241/09-10 od 23. travnja 2010.) protiv stečajnog dužnika (ovdje tužitelja), nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem te kako je tuženik podnošenjem prijedloga za ovrhu 1. ožujka 2018. postupio upravo na navedeni način, ovrha koja je određena na temelju takvog prijedloga nije dopuštena u smislu odredbe čl. 50. st. 1. t. 7. OZ-a u vezi sa čl. 2., 70. i 96. SZ-a.

Protiv navedene Presude Žalbu je izjavio tuženik smatrajući kako se razrješenje ove parnice svodi na pitanje koji Stečajni zakon treba primijeniti u konkretnom slučaju, te da li se mogu provoditi ovrhe temeljem pravomoćnih presuda koje su po mišljenju drugog suda pravno neutemeljene.

Tuženik u žalbi ističe kako su u obrazloženju presude pravno neosnovana razmatranja prvostupanjskog suda o tome što se može ili ne može za vrijeme stečajnog postupka jer je nesporno da je stečajni postupak nad JADRAN-METAL d.d. Pula zaključen 16. siječnja 2017. godine, te je tužiteljjev pravni prednik brisan iz sudskog registra 10.04.2017. godine, a kako je ovršni postupak pokrenut 28.02.2018. godine i to na temelju presude koja je postala ovršna 28.06.2017. godine, dakle nakon što je tužiteljjev prednik brisan iz sudskog registra, a prije no što je stečajna masa upisana u sudski registar.

Stoga tuženik smatra kako uopće nije upitno da bi tužitelj trebao naknaditi tuženiku trošak koji proizlazi iz pravomoćne presude Trgovačkog suda u Pazinu, te sporno može biti jedino da li je dužan platiti glavicu s kamatom.

Prema stavu tuženika stečajni upravitelj bio je dužan priznati tužbeni zahtjev i povući žalbu, odmah nakon što je potraživanje bilo priznato u stečajnom postupku te i da tužbeni zahtjev više nije mogao biti usvojen u kondemnatornom obliku kojim se nalaže plaćanje, ne može se u drugom sudskom postupku mijenjati sadržaj izreke pravomoćne presude.

Tuženik navodi kako i sada važeći čl. 155 Stečajnog zakona (Narodne novine 75/15) propisuje da u troškove stečajnog postupka pripadaju i sudski troškovi stečajnog postupka, a temeljem čl. 156 SZ/15 pripadaju i obveze zasnovane radnjama stečajnog upravitelja. Čl. 165 SZ/15 izrijekom propisuje da se troškovi parničnog postupka, ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja

prekinute parnice ne prizna tužbeni zahtjev, namiruju kao dugovi stečajne mase. Parnični troškovi nastali su pravomoćnošću presude u svibnju 2017. godine (jer bi u slučaju da je žalba bila uvažena Sirovina bila dužna platiti trošak Jadranmetal u stečaju). Dakle, po stavu tuženika i po SZ/96 i po SZ/15 troškovi parničnog postupka namiruju se kao dugovi stečajne mase ukoliko stečajni upravitelj odmah nakon preuzimanja parnice ne prizna tužbeni zahtjev.

Temeljem čl. 287 SZ/15 stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene mogu protiv dužnika pokrenuti postupak ovrhe na temelju rješenja kojima je njihova tražbina utvrđena, ali je s neosporenim tražbinom izjednačena i tražbina osporavanje koje nije uspjelo.

Kako je u parničnom postupku odbijena žalba stečajnog upravitelja, to je presuda postala podobna za ovrhu nakon zaključenja stečajnog postupka.

Stoga tuženik ističe kako je osnovano cjelokupno potraživanje tuženika, a ne samo ono koje se odnosi na parnični trošak, pri tome ukazujući i kako je potraživanje tuženika po pravomoćnoj presudi veće od onog koje je priznato u stečajnom postupku jer kamata teče sve do isplate.

Tuženik je predložio da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači i tužitelja odbije s tužbenim zahtjevom i obveže ga tuženiku naknaditi cjelokupan parnični trošak, a podredno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U Odgovoru na Žalbu tužitelj Stečajna masa iza Jadran metal d.d. u stečaju naveo je kako se u cijelosti priklanja stajalištu prvostupanjskog suda izraženom u pobijanoj prvostupanjskoj Presudi.

U nastavku svojeg Odgovora na žalbu tužitelj Stečajna masa iza Jadran metal d.d. u stečaju istaknuo je kako se Žalba podnosi radi pogrešne primjene materijalnog prava, a koji žalbeni razlog je neosnovan jer je prvostupanjski Sud pravilno primijenio materijalno pravo, s obzirom na vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljevim prednikom Jadran metal d.d. te kako je tada važećim Stečajnim zakonom (Narodne novine, br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ/96) izričito propisano kako stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku, a isto je propisano odredbom članka 167. Stečajnog zakona (Narodne novine, br. 71/2015, 104/2017; dalje: SZ/15).

Nadalje, u postupku je nesporno utvrđeno kako tuženik ima status stečajnog vjerovnika te je isti u stečajnom postupku koji se vodio nad prednikom tužitelja Jadran-metal d.d. u stečaju dana 07.05.2012. godine prijavio kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda tražbinu u iznosu od 237.898,10 kn, a koja tražbina je istovjetna tražbini iz Presude Trgovačkog suda u Pazinu br. P-241/09 od 23.04.2010. godine te je ista utvrđena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda pravomoćnim Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama br. St-953/2011 od 27.02.2014. godine.

Protiv navedenog Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama se nitko nije žalio te je isto postalo pravomoćno, stoga da tuženik ima status stečajnog vjerovnika, koji po izričitoj odredbi zakona, svoje tražbine mogu ostvarivati samo u stečajnom postupku, a za svoje navode tužitelj se pozvao na relevantnu sudsku praksu koja potvrđuje izraženi stav.

Pored toga, u svojem Odgovoru na žalbu tužitelj je naveo kako tuženik ne može niti troškove parničnog postupka naplatiti kao dugove stečajne mase, budući da su ti troškovi nastali do prekida parničnog predmeta br. P-241/09 zbog čega te troškove može ostvariti kao stečajni vjerovnik, a o čemu je jasan stav sudske prakse dostavljene u sklopu Odgovora na žalbu, da su cjelokupni troškovi obuhvaćeni Prijavom tuženika u stečaju te su isti priznati te ih stoga tuženik može ostvariti kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku sukladno članku 165. stavka 3. SZ/15, a ne kao vjerovnik stečajne mase.

S obzirom na navedeno, po stavu tužitelja, tuženik je, s obzirom na činjenicu kako mu je tražbina koju je prijavio u stečajnom postupku u cijelosti priznata, trebao povući tužbu protiv tužitelja u parničnom predmetu br. P-241/09, u protivnom da je tužitelj u tom parničnom predmetu povukao žalbu, tada bi prvostupanjska Presuda opet stekla svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti (kao što ima sada) te bi, po stajalištu tužitelja, isti opet mogao pokrenuti ovršni postupak protiv tužitelja kao ovršenika, kao što je to slučaj u predmetu Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji br. Ovr-2531/2018, nedopuštenost ovrhe je predmetom ovoga postupka.

U pogledu kamate, tužitelj je istaknuo se da sama prijava tražbine mora sadržavati točno određen iznos tražbine na dan otvaranja stečajnog postupka, što se odnosi na glavnicu i kamate te da je tuženik prijavio svoju tražbinu u točno određenom iznosu, što uključuje i kamatu, stoga isti može potraživati kamatu samo u iznosu kojeg je tuženik i prijavio, a ni na koji način kamatu do isplate, kako to pogrešno tuženik navodi.

S obzirom na istaknute navode, tužitelj je istaknuo kako je žalba tuženika u cijelosti neosnovana te je zatražio od drugostupanjskog suda da je odbije u cijelosti te da se tuženik obveže na snošenje troškova postupka.

Do današnjeg dana Visoki trgovački sud Republike Hrvatske kao drugostupanjski sud nije odlučio podnesenoj Žalbi tuženika u ovoj pravnoj stvari.

II. POSTUPANJE SA STEČAJNOM MASOM

S obzirom na okolnost i traženje rezerviranja i isplate iznosa od 237.898,10 kuna punomoćnika Sirovine trgovine kao obveze stečajne mase a za vjerovnika Sirovina trgovine sredstva od oko 500 tisuća kuna ostala su na sudskom depozitu do rješenja postupka koji je naveden u točki I.

Na sudskom depozitu preostalo je oko 500.000 kuna za koje je stečajni upravitelj pripremio diobni popis još na skupštini vjerovnika u travnju 2018 i očekivao raspoloživim iznosom namiriti vjerovnike drugog višeg isplatnog reda ali to trenutno neće biti moguće dok se ne okonča problematika sa društvom Sirovina d.o.o iz Bjelovara.

Mjesto i datum

Rijeka, 15.07.2020. godine

Stečajni upravitelj

Mr. sc. Andrej Sablić, dipl. oecc.